

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.281/2025/6/II.

A felperes:

Felperes1, cím1

A felperes képviselője:

Szalay Gergő Ügyvédi Iroda, cím4

(ügyintéző: dr. Szalay Gergő ügyvéd)

Az alperesek:

Alperes1, cím2 I. rendű

Alperes2, cím2 II. rendű

Az alperesek képviselője:

Dr. Nyírán Gergely ügyvéd, cím5

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Budapest Környéki Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 21.P.20.465/2023/42.

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezéssel érintett rendelkezéseit részben megváltoztatja és azt állapítja meg, hogy az I. és II. rendű alperesek a felperes magánélethez, képmáshoz és hangfelvételhez való személyiségi jogát sértették meg azzal, hogy 2020. szeptemberétől kezdődően az cím3 szám alatti ingatlanon két kamerával kép- és hangfelvételeket készítettek a felperesről.

A kereseti illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezést megváltoztatja és kötelezi a felperest, hogy 50.400 (ötvenezer-négyszáz) forint, az I. és a II. rendű alperest, hogy személyenként 25.200 (huszonötezer-kétszáz) forint kereseti illetéket fizessenek meg az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlája javára.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 51.200 (ötvenegyezer-kétszáz) forint fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlája javára.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az cím3 szám alatti ingatlan egy háromlakásos társasház, sorház. A sorház épülete merőleges az utcára.

[2] A tulajdoni különlapok szerint az önálló lakásingatlanok alapterülete azonos, a közös tulajdonból hozzátartozó eszmei hányadok eltérnek: a felperes házastársa lakásához 551/1045, a másik két lakás esetében 245-245/1045 eszmei hányad tartozik.

[3] Az alapító okirat szerint az egyes tulajdonostársak külön tulajdonába kerül a külön tulajdoni illetőségek, illetve az osztatlan közös tulajdoni illetőségből kizárólagosan használt területrészek. A lakások saját épületszerkezeti részei: alapok, szigetelések, teherhordó falak, nyílászárók, kémények, erkély, terasz, saját gépkocsi beállók kapuja, kerítése.

[4] Az alapító okirat szerint a az 1. és 2. lakáshoz tartozik a lakás kertje és parkolója, így azok esetében 202,8 m²-t kell figyelembe venni. A 3. lakáshoz a lakás alapterületén kívül tartozik a kertje és parkolója 513,2 m² összterülettel.

[5] Az utcafrontról bal oldalon álló nagykapu és a mögötte lévő kocsibeálló a felperes feleségének tulajdonában áll, azonban annak folytatásában, az oldalkert helyén kialakított közlekedő rész, amely gyalogos közlekedésre és jármű behajtásra is alkalmas, szolgál a 2. és 3. lakás bejárati ajtajának megközelítésére. A hátra vezető, közlekedésre szolgáló rész az épületi részen kullékvacicsal van felszórva, így hallani lehet, ha valaki ott járkal.

[6] A felperes élettársa, majd felesége tulajdonában az utcától legtávolabb eső 3. számú lakás áll, míg alpereseké a középső 2. számú lakás. A felperes 2018. évben költözött élettársához, amely lakásban az élettárs három lánya és édesanyja is bent lakott. Alperesekkel két gyermekük lakott együtt.

[7] A peres felek közötti kezdetben jószomszédi viszony megromlott, felperes és I. r. alperes között többször kifejezetten veszekedés, arrogáns szóváltás történt. Egyes esetekben

tettlegesség is előfordult.

[8] Az alperesek 2020. szeptemberében egy, majd 2020. decemberében még egy kamerát szereltettek fel az épület saját lakásuk felőli homlokzatára. A kamerák a felperesi nagykaput, az utána lévő oldalkert helyén kialakított bejárati és kocsibeálló részt veszi, amelyen keresztül lehet megközelíteni az alperesek un. középső vagy 2. számú lakását, majd előttük elhaladva a felperesi ingatlant, lakást, a felvételt azonban eltérő szögből készítik. Az egyik kamera a szomszédal közös belső, faelemekkel borított, nem átlátható kerítést is veszi. Mindkét kamera hangfelvételt is készít.

[9] Az 1. számú lakás korábbi tulajdonosai további két kamerát szereltettek fel. Az egyiket az épület utcai homlokzatára, amely jobbra néz, a felperesi és középső nagykaput, továbbá a középső és a felperesi nagykapu közötti, kukatárolásra szolgáló részt, valamint az utcafronti részen az épület előtti fedett pincelejárót veszi fel. A másik kamera az alperesek utcafronti fedett kocsibeállóját és a nagykapuját rögzíti. Ezek a kamerák kép és hangfelvételt együttesen rögzítenek.

[10] A négy kamera folyamatosan készített felvételt. Amikor a memória kártya telítődött, a készülékek a korábbi felvételre vették rá az újabb felvételeket, a régiek így automatikusan törlődtek. A kamerák 4-5 napot tudnak a memóriakártyára rögzíteni. Az alperesi 2 kamerát az I. r. alperes kezelte.

[11] Az alperesek részére a másik 2 kamera képanyagának ellenőrzéséhez és esetleges képsorozatok lementésére a társtulajdonos ún. hozzáférést biztosít. A szomszéd kamerája által rögzített felvételekből a szomszéd készített másolatokat és bocsátotta az alperesek rendelkezésére.

[12] A kamerák kihelyezésekor az alperesek egy táblát is elhelyeztek a kiskapunál lévő, részben fedett gázórák falára, azonban az onnan hamar eltűnt. Pótlására nem került sort. A táblán az szerepelt, hogy „kamerával megfigyelt terület”.

[13] A 3. lakás tulajdonosa, tanú4 2020. december 7-én bejelentést tett a NAIH-hoz a kamerákkal kapcsolatban, mely hatóság 2021. május 31-én meghozott NAIH/26-5/2021 számú levelében felszólította alpereseket a kamerák specifikációinak módosítására agy a kamerák megszüntetésére, és a GDPR rendelkezéseinek betartására. Ezt meghaladóan

felszólította az alpereseket a felvételek igazolható módon történő törlésére. Az alperesek módosítottak az általuk felszerelt kamerák látószögén, ezt azonban a képernyőkép alapján a hatóság nem találta megfelelőnek.

[14] Az alperesek 2021. szeptember 5-én bejelentették a hatóságnak a lakásuk bejárati részénál elhelyezett kamera látószögét leszűkítették. Ezzel szemben a hatóság harmadik alkalommal javasolta a társasházi törvény szerinti kameraműködtetés, üzemeltetés jogszerűvé tételét. Mivel ebben nem történt előre lépés, a tényállás továbbra sem volt megfelelően tisztázható, a hatóság a NAIH-4476-1/2023 számú levelében tájékoztatta az érintettek, hogy hivatalból indít eljárást.

[15] A felperes és házastársa a csapadékvízvezetés megoldásában megegyezett a többi társaságlakóval. Amikor azonban a felperes felesége e-mail-ben kérte a kivitelezést, arra nem került sor. A felperesek által kialakított elvezetési rendszert az alperesek elbontatták.

[16] A tetőtérben vezette át a felperes felesége az internet szolgáltatást biztosító kábelt, azonban azt valamelyik lakótárs a covid időszak alatt elvágta, megszüntette a szolgáltatást. Ez akadályozta, hátráltatta a felperesi család home office munkáját.

[17] A folyamatos felvételkedés a felperesi család tagjaiban kellemetlen, rossz érzést keltettek. A felperes sokat fogyni, feleségénél a stressz miatt gyomorgyulladás alakult ki, az egyik leánygyermeknél pszichés probléma miatt néhány alkalommal pszichológusi segítség vált szükségessé.

[18] A felperesi és az alperesi család tagjai között is több személyes konfliktus keletkezett. A folyamatos egymásnak kellemetlenkedés oda vezetett, hogy a felperesi család elköltözött albérletbe. A kert rendben tartása és a bérlők ellenőrzése érdekében a felperes havi rendszerességgel visszajár a perbeli ingatlanba.

[19] A társasház 2021. szeptember 23-án és december 2-án közgyűlést tartott, ahol a kamerák más általi felügyeletét leszavazták az 1. és 2. lakás tulajdonosai.

[20] A felperes felesége javasolta, hogy közgyűlési határozattal rendeljék el a kamera felszerelést és külsős céget bízzanak meg a felügyeletével. Ebbe a többi lakó nem egyezett bele.

[21] Az Érdi Járásbíróság 4.B.42/2021/37. számú ítéletével a felperest próbára bocsátotta. Az Érdi Járásbíróság 4.Bpk.162/2024/9. számú büntetővégzésével a próbára bocsátást megszüntette, és a felperessel szemben folytatólagosan elkövetett zaklatás vétsége miatt, 2 rendbeli testi sértés vétsége és becsületsértés vétsége miatt halmazati büntetésül 8 hónap szabadságvesztést szabott ki, amelyet 1 év próbaidőre felfüggesztett.

[22] 2020. december 7-én a felperes a közös használatú oldalsó részen elhaladt az alperesék középső, 2. számú lakása előtt, majd kihaladt a kamera látószögéből. Ekkor elővette a mobiltelefonját és visszalépett, leguggolt a pinceablak előtt előbb röviden betekintett és 1-2 fényképet készített.

[23] 2021. április 4-én a felperes az 1. lakás kizárólagos használatú kocsibeállójának területére lépett, a közvetlenül ott lévő bokor elé, maga elé emelte a mobilkészülékét és 1-2 kép felvételt készített. Ez 5 másodpercig tartott. Az alperesi kocsibeállóban egy szürke színű személygépkocsi és mellette egy utánfutó parkolt. Az utánfutóra két, bútorlapból készült kis szekrény volt gumipókkal rögzítve.

[24] 2021. november 16-án a felperes az alperesek előkert gépkocsibeállójába ment, amely üres volt. mérőszalaggal megmérte a kapu bal szárnyát és a beálló hosszát a kaputól a pincelejáróig vagy a házfalig.

[25] 2022. február 4-én az utcán álló I. r. alperesre, a mellette lévő fehér bérelt autó zárt hátsó frontjára irányította mobiltelefonját, látszólag felvételt készítve. E közben vitatkoztak egymással, az I.r. alperes többször megismételte, hogy „jelents fel, jelents fel!” Ezt követően a felperes a kiskapun behátrált majd elfordult balra a mobilt mellmagasság alatt tartva, azt a homlokzati kamerák felé fordítja. Ezt követően a kiskapun belépő I. r. alperes felé fordult újra, aki a felvételen folyamatosan beszélt, ismét felszólította a felperest, hogy jelentse fel. Ezt követően felhánytorgatta a felperesnek, hogy őt a felperes fejbe rúgta. Eközben a felperes felesége által kizárólagosan használt kocsibeálló területére ment, ott megállt. A felperes elindult a közös bejáratú részen a 3. számú lakás fel. Ekkor sérelmezte az I. r. alperes a kövel dobálást. Ennek említésekor a felperes lehajol, kavicsot markol fel és dobást imitáló, hirtelen mozdulatot tesz a dobásra, de kezét nem emeli fel, csak vállmozdulatot tesz, aztán a lakása felé távozva kikerült a kamera látószögéből. E közben az I. r. alperes „jaj de csávó vagy”

szöveget ismétli. A II. r. alperes a férjéhez közel, csendben áll, de ő is belép a kizárólagos használatú területre.

[26] Készült olyan felvétel az emeleti utcafronti ablakból, amely a szemben lévő ház bejárati homlokzatát, kerítését, az utcát, a felperesi nagykapút és a közös bejárásra szolgáló kiskaput, az ott létesített, felülről részben fedett tárolót és a mellé kihelyezett kukákat mutatja, továbbá szerepel rajta a felperes és az alperes, valamint egy harmadik személy. A jelen során a felperes mobilkészülékkel kamerázza az I. r. alperest és közben egymással veszekednek.

[27] A felperes keresetében kérte annak megállapítását, hogy I. r. és II. r. alperesek megsértették a magánélethez, továbbá a képmáshoz és hangfelvételhez való személyiségi jogát azzal, hogy jogellenesen kamerákat helyeztek el az ingatlanon és videófelveteleket készítenek róla és családjáról. További jogkövetkezményként kérte az alpereseket egyetemlegesen a magánélethez való joga megsértése miatt 640.000 Ft, a képmáshoz és hangfelvételhez való joga megsértése miatt 640.000 Ft sérelemdíj, valamint ezen összegek után a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése szerint a keresetlevél beadásától számított késedelmi kamatának megfizetésére kötelezni. Ezt meghaladóan kérte az alpereseket egyetemlegesen kötelezni a jogsértést megelőző állapot helyreállítására akként, hogy a jogellenesen felszerelt biztonsági kamerákat az alperes szereltesse le és a jogellenesen készített felvételek igazolható módon semmisítsék meg, kérte az alpereseket egyetemlegesen a jogsértés abbahagyására kötelezni és a további jogsértéstől eltiltani.

[28] Kérte továbbá annak megállapítását is, hogy az I. r. alperes megsértette a képmáshoz és hangfelvételhez való személyiségi jogát azzal a magatartásával is, hogy a jogellenesen felszerelt kamerák felvételét jogellenesen az engedélye nélkül felhasználta az Erdi Járásbíróság előtt 4.B.42/2021 ügyszámon folyamatban lévő büntetőeljárásban és az az Erdi Rendőrkapitányság előtt ügyszám bü. ügyszámon folyamatban lévő eljárásban. Jogkövetkezményként kérte még az I. r. alperest 200.000 - 200.000 Ft sérelemdíj és a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése szerint jelen keresetlevél beadásától számított késedelmi kamatának megfizetésére. Perköltségigénye volt.

Arra hivatkozott, hogy a kamerák esetében pozitív közgyűlési határozat kellett volna, de a 2021. szeptember 23-án és december 2-án tartott közgyűléseken olyan határozat született, hogy a telepített kamerákat az alperesek szereljék le. Nem tulajdonított jelentőséget a közgyűlési határozatok megtámadására és az alapító okirat részleges érvénytelensége tárgyában indított peres eljárásoknak.

[29] Előadta, hogy a NAIH eljárásokban számukra kedvező döntések születtek, azonban az alperesek azoknak nem tettek eleget. A felvételek készítéséhez nem járult hozzá, ezért

jogellenes módon készültek.

[30] Hivatkozott arra, hogy alapvető emberi és személyiségi jogaiban sértette őt az éveken át tartó napi 24 órás megfigyelés. Megalázó, méltatlan és lealacsonyító volt mindannyiszor hazamenni és elmenni az alperesek lakása előtt. Soha nem lehetett tudni, hogy mikor kezdenek agresszívan kiabálni.

[31] Rendszerszinten működőnek állította, hogy amikor a bejárat kapun bejött, valamelyik alperes már az ablakból kihajolva várta, hogy elhaladjon a lakásuk előtt. Ilyenkor rendszeresen minősíthetetlen hangnemben gyalázkodtak, szidalmaztak. Ez a magatartásuk vezetett oda, hogy az egész család elköltözzön albérletbe. Az elköltözés és visszaköltözés is többletkiadásokkal járt és fog járni számára.

[32] Sérelmezte továbbá azt is, hogy tucatnyi rendőrségi feljelentést tettek az alperesek, amelyekben megvágott felvételeket csatoltak, azzal a céllal, hogy hamisan vádolják, zaklatásért elítéltessék és börtönbe juttassák. Tekintettel, hogy az alperesek egyszemélyben a kamerarendszer működtetői, adatkezelői és felhasználói, a rendelkezésükre álló felvételeket saját narratívájukhoz igazítva, megvágva és manipulálva használták valótlan tartalmú rendőrségi feljelentések alátámasztására.

[33] Hivatkozott arra is, hogy a különböző hatósági eljárások, büntető ügyek, közgyűlés neki személy szerint eddig 800.000 Ft kiadást okoztak. Előadta azt is, hogy 2020 ősze óta rengeteg stresszt és idegességet okozott neki és családjának a kialakult állapot, az alperesek magatartása, a kamerázás. Kifejtette, hogy a NAIH határozatnak érvényt kell szerezni.

[34] Viszontkereseti ellenkérelmében nem vitatta, hogy készített fényképet a pincerész ablakáról, de az homályos volt, a helyiségben nem volt ott egyik alperes sem, ezért jogaikat nem tudta sérteni. Vitatta, hogy ezen magatartására a magántitok és a személyes adatok védelméhez való jog értelmezhető lenne. Az alpereseket hátrány nem érte, a jogsértés ténye önmagában nem elegendő a sérelemdíj megállapítására. Előadta, hogy az általuk korábban tagadott asztalosüzemet akarta lefényképezni, amely kép rossz minőségű lett, egyébként ezzel szükségtelen zavarást nem okozott.

[35] Tagadta, hogy 2022. február 4-án a vitatkozás közben felvételt készített volna a telefonjával. Azt csak maga előtt tartotta, hogy az I. r. alperest elriassza. Olyan felvétel egy

eljárásban sem került becsatolásra, amelyen látszódna, hogy ő felvételt készít.

[36] A 2021. április 24-i felvétellel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy ott csak az látszik, hogy ő maga előtt tartja a mobilját és elsétál. Ez nem bizonyítja, hogy felvételt készített az alperesi ingóságokról. A becsatolt felvételen egyebekben nagyrészt takarásban van mind a keze, mind a telefon, nem derül ki egyértelműen, ténylegesen mit is csinál.

[37] A 2021. november 16-i kocsibeálló és kapu felmérését elismerte, de arra hivatkozott, hogy szükségtelen zavarást nem végzett. tanú8 által készített műszaki rajz helyességét ellenőrizte.

[38] Kifejtette, hogy egyik esettel kapcsolatban sem adtak elő az alperesek hátrányt, immateriális sérelmet.

[39] Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérte, azt vitatták mind jogalapjában, mind összecszerúságában. Perköltségigényük volt.

[40] Előadták, hogy nem követték el az állított személyiségi jogsértéseket, mert a kamerák kizárólag a közös használatú területekre irányulnak, és felszerelésük a társasházi többség egyetértésével került sor (A/4. és A/5. alatt nyilatkozat).

[41] A kamerák felszerelését jogszerűnek tartották. Hivatkoztak arra, hogy az alapító okirat részben érvénytelen, mivel az azonos alapterületű lakásokhoz nem tartozik azonos mértékű közös tulajdon, hanem a felperes feleségének 50 %-os tulajdonjoga van belőle. A társasházi közgyűlésen a felperes felesége miatt nem születhetett kétharmados többségű döntés a kamerafelvétel kérdésben, az alapító okirat részbeni érvénytelensége és a társasházi határozatok érvénytelensége tárgyában polgári per van folyamatban az Érdi Járásbíróság előtt.

[42] A NAIH határozattal kapcsolatban előadták, hogy a hatóság felhívásának megfelelően leszkítették a kamerák látószögét és soha nem tárolták le a felvételeket, mert a rendszer a memória telítődését követően a korábbi felvételre rárögzíti az újabbakat. Amely felvételrészekre a bizonyítás érdekében szükség volt, csak azokat másolták le és bocsátották

az adott hatóság vagy bíróság rendelkezésére. Nem felel meg a valóságnak, hogy a kamera a felperesek saját tulajdonú kapujára kamera irányul, és az alperesek nem manipulálták a büntetőeljárásban benyújtott felvételeket.

[43] Azzal is védekeztek, hogy a felperes bűnösségét más módon nem tudták bizonyítani. Azzal is érveltek, hogy a társasházban a felperes beköltözését követően romlott meg a helyzet, mert ő kizárólagosan a sajátjának tekintette a közös udvart, a kapubejárót. A viták elfajultak, testi sértést is elkövetett a felperes. Az első ilyen alkalom után szereltették fel a kamerákat, a bizonyítás érdekében. Ennek volt köszönhető, hogy a büntető eljárásban megállapították a felperes bűnösségét.

[44] Hivatkoztak a GDPR rendelet 6. cikk (1) bekezdés d) és f) pontjaira, miszerint az adatkezelés jogszerű volt, valamint a Társasházi tv. 25. § (1) bekezdésére, mert a kamerarendszer üzemeltetése, létesítése annak megfelelt.

[45] Viszontkeresettel kérték megállapítani, a felperes azzal a magatartásával, hogy engedély nélkül befényképezett az alperesek lakásának ablakán 2020. december 7-én, megsértette az alperesek magánélethez és magánlakáshoz való személyiségi jogát, valamint a magántitokhoz és a személyes adatok védelméhez való jogát. Azzal a magatartásával, hogy felvételt készített az alperesekről és az autójukról, ingóságairól a kizárólagosan használt alperesi területen 2021. április 4-én, megsértette az alperesek magánélethez és magánlakáshoz való személyiségi jogát. Azzal a magatartásával, hogy engedély nélkül felmérte a kapujukat és a kizárólagosan használt gépkocsi beállójukat 2021. november 16-án, megsértette az alperesek magánélethez és magánlakáshoz való személyiségi jogát. Azzal a magatartásával, hogy ház előtt parkoló bérelt autót, valamint alpereseket fotózta 2022. február 4-én, megsértette az alperesek magánélethez és magánlakáshoz való személyiségi jogát, valamint a képmáshoz és hangfelvételhez való személyiségi jogait.

[46] Ezen magatartások következményeként I. rendű alperes részére 500.000 forint, II. rendű alperes részére 500.000 forint sérelemdíj megfizetésére kérték a felperest kötelezni. Perköltségigényük volt.

[47] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperesek megsértették a felperes magánélethez és képmáshoz való személyiségi jogait azzal, hogy felhelyezett két kamerával a közös ingatlanon felvételeket készítettek a felperesről.

A jogsértés abbahagyására kötelezte az alpereseket, és a további jogsértéstől eltiltotta.

Kötelezte az alpereseket egyetemlegesen, hogy az általuk felszereltetett 2 kamerát távolítsák el az ítélet jogerejétől számított 15 napon belül.

Kötelezte az alpereseket egyetemlegesen, hogy 15 nap alatt fizessenek meg a felperesnek 640.000 forint sérelemdíjat.

Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Rögzítette, hogy a felek a kereseti kérelem esetében költségeiket maguk viselik.

Az alperesek viszontkeresetét elutasította.

A viszontkereset vonatkozásában kötelezte az alpereseket egyetemlegesen, hogy 15 nap alatt fizessenek meg a felperesnek 120.000 forint perköltséget.

Kötelezte az alpereseket, hogy a le nem rótt 124.800 forint kereseti illetékből 62.400 forintot fizessenek meg az államnak.

[48] Kiemelte, hogy mivel az alperesek házastársak és közösen vásárolták a két kamerát és azokat közösen szerelték fel, a felelősségük egyetemleges a felperes felé.

[49] A kamerák felhelyezése és a folyamatos felvételt készítés körében hangsúlyozta, hogy az alperesek a perben nem bizonyították, hogy a felperes elköltözését követően a kamerákat kikapcsolták, de azt sem, hogy azok nem működnek, vagyis üzemen kívül helyezték azokat, ezért a felvételek készítését a kihelyezéstől kezdve jelenleg is folyamatosnak tekintette.

[50] A bírósági gyakorlatra hivatkozással rögzítette, hogy a közös tulajdonban álló ingatlanok a közös használatban lévő területeit is folyamatosan figyelő és az ott mozgó személyekről felvételt készítő kamera működtetése olyan folyamatos jogsértés, amely attól függetlenül megállapítható, hogy a rögzített felvételeket a kamerát működtető nem őrzi meg. A perbeli esetben 2020. szeptembertől, illetve december elejétől az alperesek két kamerát helyeztek el a lakásbejáratuk felett, mindkettőt a felperesi bejárati kapu és kocsibeálló felé irányítva, amely területek felperesi kizárólagos használatban álltak. Ezen a tényen nem változtat az sem, hogy a beálló utáni rész közös használatban áll, mivel ott lehet a 2. és 3. számú lakásokat megközelíteni. Figyelemmel arra, hogy az alperesek nem szüntették meg a kizárólagos használatú felperesi terület felvételét a NAIH levelek hatására sem, úgy ítélte meg, hogy jogsértő magatartásuk megvalósult és folyamatosan fennáll.

[51] Vizsgálta azt is a jogellenes alperesi magatartás szempontjából, hogy azt a társasházi szabályok betartása esetlegesen befolyásolja. A kamerák felhelyezését engedélyező, vagy legalábbis utólagosan jóváhagyó, tehát pozitív határozat kellett volna a jogszerű kamera alkalmazás igazolásához. Ilyen döntést azonban az alperesek nem csatoltak. Nem találta elegendőnek az 1. lakás tulajdonosainak hozzájárulását a kamera kihelyezéséhez, mert azok magánnyilatkozatok, nem felelnek meg a társasházi határozat törvény szerinti alaki és tartalmi kellékeknek. Az pedig elismert tény volt a perben, hogy az ingatlanok albetétesítve vannak és a társasház 2005-ben megalapításra került.

[52] Értékelte azt is, hogy a kamera használatát nem jelezte folyamatosan kihelyezett tábla.

[53] Csak az alperesek által felszerelt kettő kamerát vette figyelembe a jogsértés megállapítása során, mivel a más által felhelyezett és használt kamerák miatt az alperesek nem felelnek.

[54] A jogsértés megállapítása esetében nem találta alaposnak a felperesi keresetet abban a tekintetben, hogy a felperes oldalán a családtagok sérelmét is figyelembe kellene vennie, ezt a körülményt csak a hátrányok körében és a sérelemdíj mértékében értékelhette.

[55] Két kamera esetében az alperesek megsértették a felperes magánélethez való személyiségi jogát, mivel a magánéletébe való beavatkozásnak értékelte a társasházi határozat hiányában felszerelt kamerák által készített folyamatos felvételeket.

Azt is megállapította, hogy az alperesek ugyanezen magatartásukkal a felperes képmáshoz való jogát is megsértették, azonos okokból, mint a magánélethez való jogát. Az alperesek által becsatolt és a büntető ügyekből beszerzett felvételek is alátámasztják, hogy a felperesről készültek felvételek, azokon beazonosíthatóan, felismerhetően szerepel.

[56] A hangfelvételhez való jog tekintetében abból indult ki, hogy az alperesek által csatolt és a büntető ügyekből bekért, az alperesi kamerák által rögzített felvételek esetében rossz, nehezen érthető hangfoszlányok hangoztak el, vagy csak zajhatások hallatszottak. Nem volt tehát megállapítható, hogy a felperes beazonosítására alkalmas hangfelvétel is készült.

[57] Mindezek alapján azt állapította meg, hogy az alperesek engedély nélkül helyeztek el két kamerát úgy, hogy az a közös használatú és a felperes családjának kizárólagos használatában álló nagykapu és kocsibeálló részt folyamatosan rögzítette és ezzel megsértették a felperes magánélethez és a képmáshoz való jogát.

[58] A jogsértés abbahagyásra kötelezés és a további jogsértéstől való eltiltás körében értékelte a NAIH levelezését. A jogellenesen készített felvételek igazolható módon való megsemmisítése tekintetében a felperes keresete nem volt meghatározott.

[59] A sérelemdíj iránti követelés vonatkozásában értékelte, hogy a jogsértés 2020. őszétől 2022. júniusig folyamatosan, azt követően pedig alkalomszerűen állt fenn. Értékelte, hogy két személyiségi joga sérült a felperesnek, de azt is, hogy az alperesek azonos magatartása sértették azokat. A felperes által igényelt sérelemdíj összecszerúsége nem volt eltúlzott, de a jogsérelme arányban állónak 640.000 forintot tartott elegendőnek. Kiemelte, hogy a perbeli szituáció közvetlenül sérelmes az érintett számára, a mindennapi életvitelt alkalmas megzavarni annak tudata, hogy valakiről folyamatosan felvételek készülnek, valamint valakit folyamatosan figyelnek.

[60] A felvételek felhasználására vonatkozóan a keresetet elutasította, a felvételek a büntető eljárásokban a bizonyítási eszközök, tehát olyan jelentős tényekre irányultak, amelyek bizonyítása más módon csak aránytalan nehézség árán lett volna lehetséges, vagy akár sikertelen lett volna. Az alperesi álláspontot az is alátámasztja, hogy a felperest az alperesek feljelentése és csatolt felvételnézetek, mint bizonyítékok folytán a büntetőbírárság jogerősen elítélte.

[61] A viszontkereset vonatkozásában kiemelte, hogy a 2020. december 7-i időpont vonatkozásában nem volt megállapítható, hogy a felperes magatartására visszaélészerűen került sor. A 2021. április 4-én készült felvételek vonatkozásában rámutatott, hogy az alperesek a felvételen nincsenek rajta, ezért az általuk hivatkozott jogok megsértése kizárt. A 2021. november 16-i történésekkel kapcsolatosan hangsúlyozta, hogy a felvételen nem szereplő alperesek magánéletét a felperes nem sérthette meg. A felperes rövid ideig tartózkodott a területen. Azt a következtetést vonta le, hogy a felperes valóban és kizárólag ellenőrző mérést végzett, ez nem tekinthető szükségtelen zavarásnak. A 2022. február 4-i felvételnézet készítés vonatkozásában rögzítette, hogy az alperesek nem tudták bizonyítani, hogy a felperes mobilkészülékkel valóban felvételt készített. Az I. rendű alperes a felvétel nagy részében közterületen, illetve a felperesi kizárólagos használatú területen tartózkodott. A II. rendű alperes is rövid időre a kizárólagos használatú területen tartózkodott. Ilyen

körülmények között nem volt megállapítható, hogy a felperes megsértette a magánéletüket.

[62] A perköltségről a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (3) bekezdése alapján rendelkezett.

[63] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a hangfelvételhez való joga megsértésének megállapítását, továbbá annak megállapítását kérte, hogy négy kamerával történtek a jogsértések, továbbá kérte a 640.000 forint sérelemdíj összegét 1.280.000 forintra felemelni.

Kérte az alperesek 1.204.880 forint elsőfokú perköltség megfizetésére, másodlagosan pedig 909.600 forintra kötelezését. A viszontkereset vonatkozásában pedig 320.000 forint perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket.

[64] Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában rögzíti, hogy olyan bizonyíték is került az elsőfokú bíróság elé, amelyen jól érthetőek a felvétel készítése közben elhangzottak. Ennek ellenére mégsem állapította meg, hogy a hangfelvételhez való személyiségi joga is sérült. Álláspontja szerint, ha egy alkalommal sikerült a kamaráknak jól érthető hangfelvételt is rögzíteniük, akkor a több éven át fennálló folyamatos jogsértő megfigyelése alatt értelemszerűen több alkalommal megtehették és meg is tették ezt.

[65] Nem értett egyet azzal, hogy az egyes lakásban lakó szomszédok által felszerelt két kamera tekintetében nem állapította meg a bíróság az alperesek felelősségét. Az alperesek ezen kamerák felvételeihez ugyanúgy hozzáfértek, ugyanúgy kezelték, mint a kamerát felszerelő szomszédok. A felvételekről hangokat tudtak kivágni a telefonon elérhető applikáció segítségével. Nem annak van jelentősége, hogy a kamerát pontosan ki szerelte fel technikailag, hanem annak, hogy a kamera által készített felvételt ki látja és ki fér hozzá azokhoz.

[66] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a sérelemdíj összegét is indokolatlanul alacsony mértékben állapította meg. Az alperesek által előidézett szituáció kifejezetten sérelmes volt a számára, alkalmas volt arra, hogy a mindennapi életvitelét megzavarja. Az alperesi jogsértés huzamos időn keresztül 2020. őszétől 2022. júniusáig folyamatosan állt fenn. Ezt követően mivel ritkábban járt az elköltözés miatt az ingatlanban, már csak alkalmasszerűen. Az alperesek felróható magatartása idézte elő a jogsértést, komoly problémákat okozott a család életében. Nem volt tekintettel arra az elsőfokú bíróság, hogy napjainkban a piaci viszonyokhoz képest az általa megállapított sérelemdíj összege milyen

csekély mértékű. Nem rendelkezett az elsőfokú bíróság a törvényes késedelmi kamat megfizetéséről sem, mellőzését nem indokolta, holott az a kereseti kérelemben szerepelt. A megállapított sérelemdíj nem szolgálja sem a speciális, sem a generális prevenciót.

[67] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság úgy rendelkezett, hogy a kereseti kérelem esetében a költségeiket a felek maguk viselik. A viszontkeresetet tekintve az alperesek pervesztességét az elsőfokú bíróság megállapította, ugyanakkor ügyvédi munkadíjként az ellenkérelem elkészítésére csupán egy óra munkadíjat számított fel, amely kifejezetten kevés, ennyi idő alatt lehetetlen elkészíteni egy tartalmában megfelelő pontos ellenkérelmet. Az ténylegesen nyolc munkaórát vett igénybe, melyről részletes költségjegyzéket csatolt az elsőfokú eljárás során.

A kereseti kérelme vonatkozásában kiemelte, hogy a kamera felhelyezésével és a felvételt készítésével kapcsolatos sérelmei jóval nagyobb mértékűek voltak, mint a felvételek felhasználásával kapcsolatosan. Kiemelte, hogy számításai szerint a pertárgy értéke összesen 4.080.000 forint volt, amelyből 3.040.000 forint összegben pernyertes lett, tehát a pernyertesség-pervesztesség aránya 74,5%, azaz a perköltségéből az alperesnek ilyen százalékos arányban kellett volna megfizetnie. Figyelemmel az alperesek által felszámított perköltségre és a pervesztességének arányára, az alperesek 1.229.600 forint ügyvédi munkadíjat lettek volna kötelesek megfizetni a részére, amennyiben pedig a másodfokú bíróság helyt ad a fellebbezésének, akkor a pernyertesség aránya még magasabb összegű, így 1.524.800 forint ügyvédi munkadíj járna a számára.

[68] Az alperesek fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

[69] A felperes fellebbezése igen csekély részben megalapozott.

[70] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező felperes sem hivatkozott.

[71] A másodfokú bíróság a Pp. 370. § (1) bekezdés értelmében csak a fellebbezési kérelem keretei között gyakorolta a felülbírálati jogkörét, azonban ez nem érintette a Pp. 383. § (6) bekezdése szerinti kötelezettségét. Erre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott rendelkezéseit. A felperes fellebbezése folytán a másodfokú bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy megvalósult-e a felperes hangfelvételhez való jogának a megsértése is, az alperesek a magánélethez és

képmáshoz való jog megsértését négy kamerafelvétel készítésével valósították-e meg, továbbá, hogy indokolt-e a sérelemdíj, valamint az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség összegének a felemelése.

[72] A felperes a fellebbezésében sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem rendelkezett a késedelmi kamat iránti igényéről, azonban a fellebbezési kérelmében ezen okból nem kérte a Pp. 380. §-a szerinti, mérlegelhető hatályon kívül helyezését az elsőfokú ítéletnek, a megváltoztatásra irányuló fellebbezési kérelmében pedig nem kérte az alperesek kamatfizetésére való kötelezését. A Fővárosi Ítéltábla megjegyzi, hogy maga is észlelte, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a kamatkövetelésre – az indokolás szerint – nem terjedt ki, így sérült a Pp. 341. § (1) bekezdése, azonban a felperes maga is észlelte ezen eljárási szabálysértést, így Pp. 370. § (3) bekezdése szerinti eljárást nem kellett alkalmazni.

[73] A Fővárosi Ítéltábla nem észlelt az elsőfokú ítélet Pp. 381. §-ában szabályozott mérlegelhető hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt, ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

[74] Az elsőfokú bíróság helytállóan hivatkozott arra, hogy a felperes keresete a kamerák felhelyezését és az azzal való felvételkedzítést sérelmezte olyan magatartásként, amely a személyiségi jogait sérti, így ténylegesen annak volt jelentősége, hogy ezen, a fellebbezésben hivatkozott további két kamerát is az alperesek szerelték-e fel, illetve üzemeltették-e, ilyen állítása azonban a felperesnek sem volt. Önmagában azon körülmény, hogy az alperesek hozzáfértek a más által felszerelt és üzemeltetett kamerák felvételéhez, a felperesi keresetben hivatkozott magatartással személyiségi jogsértést nem valósít meg, így e körben helytállóan utasította el az elsőfokú bíróság a felperes keresetét.

[75] Az elsőfokú bíróság az ítéletében azonban maga is rögzítette, hogy a bizonyítékok között található olyan felvétel, amelyen a felperes hangja is egyértelműen hallható, az alapján azonosítható, tehát a kamerák nem csak képet, hanem hangot is felvettek, a felvételek minősége alapján pedig a felperes hangjának a felismerhetősége, nem volt kizárt. A képmáshoz való jog megsértése megtörténtének jogerős megállapítására folyamatos felvételkedzítés miatt került sor, ezért az ugyanazon kamerával, kamerákkal történő felvételkedzítés során értelemszerű, hogy más esetekben is a felperes hangja rögzítésre került, így ezen, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:48. § (1) bekezdése szerinti személyiségi jog megsértésének megtörténtének megállapítása is indokolt volt, ezért e körben az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság megváltoztatta és a jogsértés megtörténtét megállapította.

[76] A Fővárosi Ítéltábla az ítélet egyértelműségének biztosítása érdekében szükségesnek tartotta a jogsértés megtörténtének, megállapításának a pontosítását, ugyanis az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részéből nem, csupán az indokolásából derült ki, hogy mikortól és hol történt a jogsértés.

[77] A sérelemdíj összegének felemelését a másodfokú bíróság nem tartotta indokoltnak, figyelemmel a Ptk. 2:51. § (3) bekezdésére, mely során értékelte – a fentiek szerint jogerősen megállapított jogsértés megtörténtének – összes körülményeit. A Fővárosi Ítéltábla kiemelt jelentőséget tulajdonít annak, hogy az elsőfokú bíróság által is rögzítettek szerint az Érdi Járásbíróság 4.Bpk.162/2024/9. számú büntető végzésével folytatólagosan elkövetett zaklatás vétsége, 2 rendbeli testisértés vétsége és becsületsértés vétsége miatt a felperes bűnösségét megállapította, továbbá az Érdi Járásbíróság 4.B.42/2021/37. számú ítéletének, amely bűncselekmények sértettjei az alperesek, illetve hozzátartozóik voltak. Az elsőfokú bíróság által jogerősen megállapított személyiségi jogsértés tehát egy olyan élethelyzetben valósult meg, ahol az alperesek, illetve családtagjaik sérelmére bűncselekményeket, – köztük testi épség ellenüket is – követett el a szomszédjuk, a felperes, ezért az eset körülményei semmiképpen sem teszik indokolttá a sérelemdíj mértékének a megemelését.

[78] Az elsőfokú bíróság helyesen rendelkezett úgy, hogy a peres felek a költségeiket maguk viselik. A felperes által érvényesített igények körében a jogsértés megtörténtének megállapítása, és annak elutasítása körében az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a peresztesség-pernyertesség aránya a peres felek között közel azonos, így helyesen alkalmazta a Pp. 83. § (2) bekezdésének második mondatát is. A felperes fellebbezési pertárgyérték számításával kapcsolatosan a másodfokú bíróság megjegyzi, hogy a keresetlevélben még maga is 1.680.000 forintot jelölt meg a per tárgyának értékéül, csak a fellebbezésében hivatkozott a 4.040.000 forintra, azonban a bírósági gyakorlatnak megfelelően a keresetlevélben előadottak feleltek meg a pertárgy értékének.

[79] A viszontkereset elutasítása vonatkozásában az elsőfokú bíróság helytállóan mérsékelte a felperes által felszámított perköltségét. E körben ugyanis azt is értékelni volt szükséges, hogy az alperesek viszontkeresete ténylegesen olyan jellegű volt, az annak alapjául szolgáló tényállás, valamint az érvényesíteni kívánt jogokra figyelemmel, hogy az is a felek közötti – a szomszédi létből fakadó – viszályból ered. A felek közötti helyzetet – a kereset előterjesztése folytán – amúgy is jól ismerő felperesi képviselőnek a felszámítotthoz képest kevesebb indokolt munkavégzéssel járt a viszontkeresettel szembeni védekezés.

[80] A Pp. 383. § (6) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelem, csatlakozó fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül,

hivatalból határoz a le nem rótt illeték megfizetéséről. Az elsőfokú eljárásban a pertárgy értéke a [78] bekezdés szerint 1.680.000 forint, így az eljárási illeték összege helyesen 100.800 forint, amely a pernyertesség-pervesztesség azonos aránya miatt egyenlő arányban (50.400-50.400 forint) oszlik meg a felperes és az alperesek között, míg az utóbbiak azt az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 38. § (2) bekezdése alapján az érdekeltségük arányában (25.200-25.200) kötelesek megfizetni.

[81] A felperes fellebbezése igen csekély mértékben volt megalapozott, ezért a másodfokú bíróság nem találta szükségesnek azt, hogy az alpereseket bármilyen mértékű fellebbezési költség megfizetésére kötelezze, még akkor sem, ha ők maguk ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

[82] A másodfokú eljárásban a fellebbezett érték 640.000 forint volt, amely folytán a fellebbezési illeték összege az Itv. 46. § (1) bekezdése alapján 51.200 forint, amelynek megfizetésére a ténylegesen eredménytelenül fellebbező felperest kötelezte a Fővárosi Ítéltábla.

[83] Tájékoztatja a felperest, hogy a fellebbezési illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági

határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pont].

Budapest, 2025. október 16.

Dr. Hercsik Zita s.k.

a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k. Dr. Kisbán Tamás s.k.

előadó bíró bíró